

Neatļautais jautājums

Written by Normunds Ozoliņš
Tuesday, 09 November 2021 22:56

Pravietisks sapnis

2021.gada 9.novembrī

Sapnī es atrados ļoti augstu līderu sanāksmē, kas bija tāda kā armijas virspavēlnieku sanāksme, kur apsprieda stratēģiju cīņā pret ienaidnieku. Es arī biju viens no līderiem, kurš tiku aicināts izteikties par stratēģiju šajā cīņā.

Pirms izteikt savu viedokli, es auditorijai uzdevu pavisam vienkāršu jautājumu, kas to samulsināja. Sapnī es zināju jautājumu, taču kad pamodos, vairs to nezināju. Jautājums bija tik vienkāršs, bet arī izaicinošs, ka izraisīja līderos lielu sašutumu. Daudzi sāka kaut ko kļūgāt un teica, ka es šeit esmu pilnīgi neatbilstošs un man ir jāiet projām. Tad piecēlās pats galvenais armijas virspavēlnieks, kurš bija mans draugs. Viņš atvēra durvis manā priekšā, liekot saprast, ka man ir jāiet.

Es biju pārsteigts par to, ka mani dzen projām no šejienes tikai vienkārša jautājuma dēļ. Tieši šī jautājuma dēļ es biju neatbilstošs un neiederējos šajā līderu lokā. Es izgāju pa durvīm sakot, ka došos pēc iespējas tālāk, lai nekad vairs neatgrieztos. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

Atceros 1999.gadu, kad notika mācītāju konferences par Harizmātisko Atjaunotni baznīcā. Vienā no tādām konferencēm galvenais runātājs bija profesors Hansens no Norvēģijas. Jautājumu daļā es uzdevu jautājumu par Svētā Vakarēdiena problemātiku. Es sacīju, ka Luterāņu Harizmātiskās sapulces noteikti apmeklēs ļaudis no citām, neluteriskajām Harizmātiskajām kustībām. Es jautāju par to, kā būt šajā jautājumā? Vai mēs drīkstam pie Dievgalda aicināt ļaudis no citām konfesijām?

Profesors Hansens vēl nebija paspējis atbildēt, kad mācītāju auditorija gluži vai eksplodēja. Pirmais uzsprāga profesors Roberts Feldmanis, kurš sēdēja man priekšā. Viņš

Neatļautais jautājums

Written by Normunds Ozoliņš
Tuesday, 09 November 2021 22:56

pagriezās pret mani un sāka kaut ko kliegt man virsū : " ko es te vispār iedomājos...kā šādu brīvdomāšanu vispār var atļauties ?!.." Zālē izcēlās troksnis.Mācītāji kļuva dusmīgi.Daži sāka kaut ko klaigāt.Troksnis bija tik liels,ka arhib.Vanags bija spiests iejaukties un satrakojušos mācītājus klusināt.

Kad zāle norima,mazliet nobijies un samulsis izskatījās arī prof.Hansens,tāpēc atbildēja uz manu jautājumu ļoti diplomātiski,skaidri tā arī neko nepasakot.Sapratu,ka esmu aizskāris pašu jūtīgāko vietu baznīcā - jautājumu par Sv.Vakarēdienu ar citu draudžu pārstāvjiem.Toreiz tādas draudzes kā " Prieka Vēsts " un " Jaunā Paaudze " Luterāņu aprindās tika uzskatītas par destruktīvām sektām.Tāpēc svinēt Vakarēdienu kopā ar šo draudžu pārstāvjiem,Luterāņu mācītājiem asociējās ar zaimošanu.Tas bija kaut kas līdzīgs,kā kara laikā brāļoties ar ienaidnieku.

Mācītāji vēl varēja paciest kādu Harizmātisku kalpošanu baznīcā,taču tie nevarēja paciest brāļošanos ar brīvbaznīcām pie viena Dievgalda.Tieši šis bija tas iemesls,kāpēc man bija jāatstāj baznīca. Tomēr tas arī ir tas JAUTĀJUMS,pie kura Dievs mums liek atgriezties šajā Pandēmijas laikā,jo tas ,izrādās,ir paša DIEVA jautājums,lai mēs izietu kā vienota,nevis sašķelta kristiešu kopiena no šī pārbaudījumu laika.